

Nro.

81.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 8go Lipca 1794.

Gazety LXXIV.

POLSKA.

Z Warszawy d. 1. Lipca.

Na doszłą wiadomość o wzięciu *Krakowa* przez Prusaków zli ludzie pod pozorem żądania; aby osoby o zdradę Ojczyzny obwinione w więzieniach będąc jak najprędzey zostały ukarane, potrafili tak rozruszyć społeczeństwo; iż d. 27. Czerwca w nocy kilkanaście szubienic

M 4

w

w różnych miejscach wystawiono, a na-
 zaiutrz o godzinie 8. z rana część ludu
 uzbrojonego stanąłszy w mieszkaniu Pre-
 zydena miasta, żądała Sądu, i wyroku
 na winnych. Prezydent w domu swoim,
 potem wraz z Radą przed miejscem, i
 w miejscu Sessyi radnych przekładał lu-
 dowi niepodobieństwo tak nagłej exeku-
 cyi, i nie odbiła potrzebę przyzwoitego
 sądowego postępowania, do którego cza-
 su dni kilka potrzeba. Lud przytomny
 na takowe przełożenia zdawał się bydz
 skłonionym, i rezolucye Prezydenta do
 Cyrkułów wydane sprawiły, iż Cyrku-
 ły uwiadomione pozrzucały szubienice;
 w innych atoli nie objaśnionych dokła-
 dnie Cyrkułach część ludu uniesiona za-
 palęm rzuciła się na różne więzienia, i
 z tych wziąłszy osoby, które miała za
 winniejsze, to jest: *Boscampa* *Lisopol-*
skiego bywzego Posta w *Konstantynopo-*
lu, *Roguskiego* Instygatora Koronnego
 przeciw powstaniu Narodowemu niegdys
 utworzonego, *Piętkę* i *Grabowskiego* o
 szpiegowstwo obwinionych, *Xięcia* *Massal-*
skiego Biskupa Wileńskiego, *Xięcia* *Cze-*
twertyńskiego Kasztellana *Przemyskiego*, i
Wulfersa powiesiła. W tym zapale
 wszystkie usiłowania ku przywróceniu
 spokoyności czynione były bez skutku.

Ma-

Ma
 Ma
 du
 zap
 pok
 usi
 na
 pow
 ski
 lom
 brac
 czai
 mian
 exel
 tylk
 pow
 ścia
 nym
 ięte
 posp

fa
 zno
 lako
 spol
 spie
 usta
 Wa
 nika

Majemski Instygator zeszedł Juryzdykcyi Marszałkowskiej niosący od Rady do Sądu kryminalnego papiery, gdy ostro na zapytania ludu odpowiadając papierów pokazać nie chciał, owszem ie zedrzyć usiłował, porozumiany; iakoby to czynił na obronę obwinionych, zchwywany, i powieszony został. Prezydent *Zakrzewski* udał się do więzienia w pałacu *Brülowskim*, z którego więcey więźniów brać chciano, tam podniesiony od otaczających go obywateli głosem do ludu mianym, gdzie o przyspieszeniu sądu i exekucyi w dniach kilku zapewnił, nie tylko dalsze kroki wstrzymał, ale też na powrót częścią na rękach niesiony, częścią w powozie od obywateli ciągnionym zaprowadzony został, a lud nie zajęte szubienice powywracał. Tak zapał pospólstwa zdał się być przytłumiony.

Ciała obwieszonych na cmentarzach są pochowane; Magistratury przytąpiły znowu do urzędowania swojego. Wszelakoż iskierka zapału tleie dotąd w pospólstwie, i rzetelnego niemasz tutaj bezpieczeństwa. Zkąd Rada Naywyższa ustawnie prawie zasiada; los zaś dalszy *Warszawy* zawisł od wygraney *Naczelnika*.

Ra-

Rada Naywyższa pod dniem 28. Czerwca wydała do Obywatelów Miasta Warszawy następujące dwie odczywy :

I., Obywatele! chcecie sprawiedliwości ze zdrajców Oycyzny, a któż iey nie chce? któryż dobry *Polak* cierpieć może; aby ci uniknęli należytey swym zbrodniom kary, którzy obcym przedawali Oycyznę, a na głowy wasze podpisywali wyroki? Tak iest; bydź mużą ukarani, niech przynajmniey raz Oycyzna zemści się krzywdy swoiey na winnych, i tak długo bezkarnych wyrodnich synach swoich.

Ale Obywatele! niechciecie pozorem przymusu kazić wyroku nayświętzey i sprawiedliwości, nie chciecie sami brać na siebie postaci Sędziów, gdy macie do tego urzędu wybrane z pomiędzy was osoby; niechciecie przestąpieniem dróg służności kazić iey świętości, i dawadź powody do potwarzy niechętnym *powstaniu* naszemu; że w *Polszcze* zbrodnie bardzicy przez zapal ludu, niż przez prawa są ukarane.

Będzie sprawiedliwość wymierzona, ile można nayprędzey, ale trzeba, żeby godna była Narodu *Polskiego*, żeby wykonaną była podług tych świętych prawdeł, na których zasadzony Rząd wolny równie trwoży, i karze zdrajców Oycyzny, iak zabezpiecza cnotliwych.

Na miejscu do exekucyi osądzonych wyznacza Rada plac *Nalewek*, gdzie od kilku wieków karane były zbrodnie przeciw Ojczyźnie. „

II. „ Chcac mieć sprawiedliwość przyspieszoną na posadzonych o zdradę Ojczyzny, którey odwlekacie w sprawiedliwą niespokojność wprawicie Narod, deklaruję Rada:

1) Iż gdzie są oczewiste dowody na piśmie, i także, iż same są dostatecznym przekonaniem przeciwko obwinionemu, w takich sprawach dożyć jest na samej z obwinionego Indagacyi.

2) Sądy kryminalne każda sprawę do sądu swego przychodzącą najdalej w trzech dniach pod odpowiedzią, i karani zakończyć powinny. „

Naczelnik także *Kociuszko* pod dniem 29. Czerwca następującą w obozie pod *Gołkowem* datowaną wydał odezwę:

„ Kiedy wszystkie trudy i starania moje natężone są ku odparciu nieprzyjaciela, wieść mię dochodzi: iż straszniejszy nad obce wojska nieprzyjaciel grozi nam, i wnętrzości naszej roździera. To, co się stało na dniu wczorajszym w *Warszawie*, napętało Serce moje goryczą i smutkiem. Chęć ukarania winowajców

tów była dobrą, ale czemuż ukarani bez wy-
 roku sądu? czemu zgwałcona praw powaga,
 i świętość? czemu ten, co imieniem ich był do
 was wysłany, skrzywdzony, i okryty ranami?
 czemu urzędnik publiczny niewinny wraz z ob-
 winionymi haniebnie z życia wyzuty? I toć
 to jest czynem ludu? który podniósł oręż, i
 zwyciężył obcych najeźdników; ażeby sobie wo-
 lność porządną, panowanie Prawa, i szczęście
 spokojne z nich tylko wypływać mogące przy-
 wrócił? Obywatele! zaстанówcie się! stryć i
 złośliwe Duchy w zмовie z nieprzyjaciółami
 waszymi obłąkały was, zburzyły umysły; bo im
 tego potrzeba, ażeby rządu niebyło, ażeby go-
 rącość wasza wyniosła się nad sąd, nad prawo,
 i nad wszelki porządek społeczeństwa; bo wte-
 dy łatwiej im przyjdzie pokonać się, i dziel-
 ność waszą, kiedy wórząd nieporządku i za-
 mieszania każdy życia swego nie pewny nie
 mogłby myśleć ani o rzeczy publicznej, ani
 o zbawieniu waszem. Wtedy, lecz począnie
 poznalibyście: iż was oszukano, poznalibyście
 ehytrość, i obłudę tych mniemanych i zwodni-
 czyh podchlebców waszych, którzy przekupie-
 ni od nieprzyjaciela wmawiają w was: iż Rzą-
 du nie masz, nato; ażeby w samej rzeczy go-
 nię było, kiedy przez ręce wasze obalonym zq-
 stanie.

Skoro obroty wojenne dozwolą mi odda-
 lić się na moment od powierzony mi powin-
 ności, stanę wórząd was. Może widok żół-
 nierza, który życie swoje codziennie dla was

na-

narażać
 den l
 tey
 tencz
 mój
 ści, i
 tać i
 filni,
 czni
 Obyw
 samy
 odwa
 ciągle
 rzy i

nie o
 więc
 go n
 wości
 Nayu
 czyni
 dący
 nem
 więc
 niew
 spraw
 naysu
 wże
 cenia
 śmie
 łozen

naraża, będzie wam miły; ale chcę, ażeby za ten dzień Inutek na twarzy moiej wyryty nie skaził tey chwili, chcę ażeby radość zupełna była w ten czas dla was, i dla mnie, chcę ażeby widok mój przypominał wam: że obrona wolności, i Ojczyzny powinna nas iedynie zaprzętać i łączyć; że iednością tylko możemy być filii, że sprawiedliwością, nie gwałtami bezpieczni u siebie, i szanowni u świata będziemy. Obywatele! zaklinam was na Ojczyznę, i was samych! zatrzyście moment obłąkania iednością, odwagą przeciw wspólnym nieprzyjaciołom, i ciąglem odtąd uszanowaniem praw, i tych, którzy imieniem prawa rozkazują.

Wiedźcie: iż kto prawóm posłusznym być nie chce, ten nie wart wolności. Dla tego więc, ażeby żal podobny nigdy już Serca mego nie napełniał; ganiąc spóźnienie sprawiedliwości dla więźniów Kraiowych, zalecam *Kadzie Naywyższej*; by ta nie odwłocznie przypieczyła czynność Magistratur pod Zwierzchnością iey będących, równie, iak zaleciła sądowi kryminalnemu, zatrudniać się nieustannie sądzeniem więzionych, karaniem winnych, i uwolnieniem niewinnych. A tak dopełniając tego, czego sprawiedliwość publiczna wyciąga, zakazuję iak naysurowiey Ludowi dla dobra i zbawienia iego wszelkich odtąd nieporządných rozruchow, gwałcenia więzień, imania osób, i karania ich śmiercią. Jeżeli macie iakie żądania do przełożenia Rządowi, nie przekładajcie ich tłumnie,

nie, z hałasem nie przystoynym, z bronią w rękę, której tylko przeciw nieprzyjaciółom, najeźdźnikom Kraju używać powinniście, ale spokojnie, poważnie, przez swoich Cyrkolewých Zwierzchników, lub przez delegowane z pomiędzy was godne ufnosci osoby; bo taki tylko sposób ludzióm wolnym przyłtoi. Wiecie, że Rząd jest dla was, że o was myśli, dla was pracuje. Kto zaś nie idzie do Rządu drogą należytą, jest buntownikiem, i burzycielem spokojności publiczney, i iak taki karany być powinien. Woyska RPtey, i ia poświęciliśmy się za wolność, całość, i niepodległość naszą, za nią tylko iedną, za tych, którzy hasłu temu szczerze wiernymi są, walczyć i ginąć pragniemy. Wy! których gorąca odwaga chce być czynną dla Ojczyzny, użycie iej przeciw obcym nieprzyjaciółóm, przybywajcie, ile was jest wolnych od obowiązków rządowych, lub gospodarkich do obozu niego; tu was po bratersku przyimiemy, tu z wami chętnie zasługi nasze dzielić będziemy; spusćcie się na Władzę rządową co do porządku miasta, a zdraycy nie uydą. Tak i wy sławę zyskacie, i oni karę odbiorą.

Nro

PAT

ca
sko
do
znadno
prz